

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Man kan jo som ordfører undre sig over, hvorfor Enhedslisten vedblivende lægger forslaget på bordet. Så jeg vil vælge den positive vinkel på det og sige: Det er nok, fordi man har en stædig vilje til at forbedre og ændre på samfundsforholdene i den retning, man gerne vil det, og det er vel al ære værd.

Nu synes jeg, at ud over det, som jeg sagde sidste gang, dette forslag blev fremsat, synes jeg så, at det vil være en rigtig god idé – også efter den debat, vi har haft i dag om de andre forslag, som rører ved de samme problemstillinger omkring småbørnsfamilierne – at se på, hvor mange der egentlig er på tvungen orlov i dag, referende til det, socialministeren sagde om, at problemet var løst omkring kontanthjælpen.

Lad os kigge på, hvor mange der egentlig er på tvungen orlov, og har problemet et så stort omfang, så vi synes, vi skal gøre noget ved det? Så mener jeg, at der er en god mulighed for at få ikke alene en debat i udvalget, men vel også en snak om, hvordan vi ændrer det og i hvilken takt. Men jeg vil altså lade det afhænge af, hvorvidt gruppen er så stor, at det udgør et reelt problem.

Dorit Myltoft (RV):

I Det Radikale Venstre kan vi godt forstå baggrunden for dette forslag, og vi skal være de første til at beklage, at der stadig findes kommuner, hvor der er problemer med at sikre pasningsmuligheder for børn i alderen et halvt år til skolealderen. For det er et stort problem for de småbørnsfamilier, der ikke kan få en daginstitutionsplads efter endt barselorlov. Det kan vi kun give Enhedslisten ret i.

I den forbindelse er det værd at nævne den lovændring fra sidste folketingssamling, som pålagde kommunerne at yde et supplerende tilskud til enlige forsørgere, der er nødt til at gå på børnepasningsorlov, fordi de ikke kan få et pasningstilbud. Det var en ændring, som vi stemte for fra radikal side, fordi det efter vores opfattelse mindsker risikoen for, at denne gruppe bliver marginaliseret i forhold til arbejdsmarkedet.

Men generelt skal man passe på ikke at blande forskellige formål sammen, og det er det, Enhedslisten gør i dette tilfælde. Formålet med børnepasningsorloven er at give forældre mulighed for at få mere tid sammen med deres børn; det er ikke at nedbringe ventelisterne.

Samtidig er det vigtigt at huske, at de fleste kommuner har faktisk gjort en stor indsats de sidste par år for at leve op til pasningsgarantien, og det har givet resultater. Fra radikal side ser vi derfor med fortrøstning på situationen, og jeg er overbevist om, at vi vil få de sidste kommuner til at følge med.

I det lys hilser vi også regeringens forslag om at give kommunerne den gulerod, at hvis de opfylder pasningsgarantien, får de mulighed for at hæve forældrebetalingen med 1 pct. Det vil efter vores opfattelse give de sidste kommuner et ekstra incitament til at afskaffe ventelisterne.

Det Radikale Venstre kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig med forslagsstillerne i bemærkningen omkring børnepasningsorlovsydelsen. Børnepasningsorloven var nemlig en bragende succes, indtil ydelsen blev nedsat til 60 pct., og det var endog i FN's børnearbetet skete.

Til socialpolitisk årsmøde for nylig der udtalte en socialdemokratisk borgmester, at børnepasningsorloven var den mest familievenlige og succesrige ordning, vi overhovedet havde haft på børnefamilieområdet i nyere tid.

Regeringen har i lang tid lovet bedre forhold for børnefamilierne, men den har lige så længe nølet med at indfri dette løfte. Familierne i Danmark skal i forhold til regeringens politik først og fremmest være leverandør af arbejdskraft til det danske arbejdsmarked. Det viser f.eks. forældreorlovens kranke skæbne. Da arbejdsløsheden faldt i starten af 1990'erne, blev satsen på forældreorlov sat ned fra 80 til 60 pct. af højeste dagpengesats, og på den måde signalerede regeringen jo helt klart, at forældreorloven i regeringens øjne er en arbejdsmarkedsforanstaltning mere end en familiepolitisk foranstaltning.

I andre nordiske lande er forældreorloven udtryk for, at samfundet prioriterer børnenes trivsel højt, men her i landet er fokus først og fremmest på arbejdsmarkedets formåen og den økonomiske vækst, mens børnenes behov bliver ignoreret.

Vi må have bedre muligheder for børnefamilierne. Kristeligt Folkeparti har tidligere stillet forslag om ret til deltid til alle småbørnsforældre og ret til deltidspasning. Det er afgørende for Kristeligt Folkeparti, at forholdene for fami-